Recensie: I believe in the legend of love ****

Troubleyn - Labaratorium Antwerpen
zaterdag 22 februari 2025

foto © Nikola Radovani

Recensie:
Een gedeeltelijke staande ovatie ontving de Belgische première van I believe in the legend of love van Jan Fabre, een monoloog die over zelfmoord gaat, gedanst en gezongen op het podium en gespeeld voor de camera door Ivana Jozic. Leven, liefde en dood zijn de terugkerende thema's in het Love and Beauty Are the Powers Supreme festival dat nog op 26 en 27 februari 2025 doorgaat, ook in deze voorstelling waarin het hoofdpersonage Lancelot er tegen opziet om af te takelen. Het contrast kan niet groter zijn, de beladen thematiek enerzijds die Jozic prima op scène neerzet en anderzijds het gegeven dat ze dat net op de dag van haar verjaardag doet, dat het leven dus gevierd wordt. Ook zo vormen leven, liefde en dood dus een geheel.

Anno 2025 moeten we rond I believe in the legend of love een trigger warning meegeven en de mediarichtlijnen volgen met een disclaimer verderop deze recensie. Hoe empathisch de thematiek ook aangevlogen wordt in de tekst, bij momenten durft die in de buurt komen van een geromantiseerd beeld in combinatie met de videobeelden. Terwijl er niks romantisch natuurlijk is aan iemand die zich van een brug, een podium van staal dat twee oevers met elkaar verbindt naar de stad en vergeleken wordt met de hoofdslagader van een mensenlichaam, de rivier instort.
Eigenlijk vragen de mediarichtlijnen rond hoe berichten over zelfmoord, ons trouwens omwille van het risico op het imitatie- of Werthereffect, om gedetailleerde beschrijvingen te vermijden over de methode die gebruikt werd, maar in dit geval kunnen we niet anders omdat de tekst inspiratie vond bij 'Ode to Billy Joe' van Bobbie Gentry dat Ivana Jozic a capella zingt, tevens ook even omzet in parlando tekstspel en later ook te horen is in zijn originele vorm.
Water horen we niet toevallig in de compositie van Alma Auer bij het begin van I believe in the legend of love terwijl we Ivana Jozic rustig over het podium zien draaien en de choreografie vooral focust op haar hand- en armbewegingen. Boven en rond haar zien we botten en schedels die van - zo vermoeden we - gemetalliseerd staal vervaardigd zijn. Ze zal met een exemplaar telkens een bot aantikken wat een koud metaalachtig geluid oplevert en naar het einde toe van de monoloog ze allemaal in de lucht doen dansen wat ons doet denken aan het werkwoord botvieren, een werkwoord dat vrijheid impliceert.
In de tekst vraagt Lancelot zich af of het zou kunnen dat ie de zwaartekracht zal tarten in plaats van te vallen en zwevend zal kunnen dansen, maar laat ie eerder weliswaar ook horen dat ie geen moreel oordeel wil krijgen en ook niet dat zijn daad heroïsch geïnterpreteerd wordt.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Verwijst Jan Fabre naar zijn beeldend werk in het scènebeeld en in de watervideo's met de actrice die in de rol kruipt van Lancelot en naar zijn prinses schrijft, dan verwijst ie in de tekst ook naar 'De triomf van de dood' van Pieter Bruegel de Oude uit 1562 zodat de beeldende kunstvormen zowel auditief als visueel aanwezig zijn.

I believe in the legend of love kent een traag begin, maar komt na verloop van tijd wel op dreef wanneer de beats van Alma Auer de bovenhand halen van het trage new age-achtige geluidsbedje bij de start. Wie ons kent, weet dat wij eerder fan zijn van een cold open. De verteltijd is iets meer dan een uur, de vertelde tijd bijna 4 uur. Het is 8 uur 's avonds in het begin van de tekst van Jan Fabre, en 23.59 u. op het einde. De titel verwijst trouwens naar het postscriptum in Lancelots brief en zijn dus de laatste woorden van hem voor de black out plaatsvindt.

< Bert Hertogs >

I believe in the legend of love is nog op 26 en 27 februari 2025 te zien bij Troubleyn om 20.30 u.

Wie vragen heeft over zelfdoding, kan anoniem terecht bij de Zelfmoordlijn via het gratis nummer 1813 of op de website www.zelfmoord1813.be.

Credits:

Tekst, decor, film & regie Jan Fabre Actrice Ivana Jozic Gecomponeerd & uitgevoerd door Alma Auer Dramaturgie Miet Martens Lichtontwerp & techniek Wout Janssens

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.